

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 90.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392255936/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

stolen — nej, nej, han gjorde det ikke! han gjorde det ikke! — endnu ikke — — —

Søndagsolen skinnede i brede, gyldne Striber ind i den lyse Stue; derude grønnedes Havens Træer under den mørkeblå Middagshimmel. Støvet dansede som Myggesværme over Bordet og Stolene, hvor Tue stod, og midt i Solskinnet lå Sigurd på Knæ foran det åbne Skab. Ja, ti det forfærdelige var sket. Da det for lidt siden ringede, og Tue lukkede op, stod Sigurd der:

«God Dag, Tue, god Dag, ja, her er jeg, jeg er kommet ud for at besøge dig, hvad siger du til det?»

Tue sagde ikke noget, han bare stirrede på Sigurd — Anton, Anton, jeg kan ikke gøre for det, jeg —!

Men Sigurd løb nok så frejdig ind i Stuen, hvor Moder sad og spillede.

«Nå, her bør du? — God Dag, Frue,» og han bukkede så elegant og voxent, at Tue følte, han aldrig vilde kunne komme til at bukke sådan.

Og Fader og Moder — hvor havde de været forhavsete!

«Jeg er Tues bedste Ven, og jeg er kommet ud for at besøge ham,» forklarede Sigurd.

Moder havde set på Tue — et langt, forundret Blik. Han havde dukket Hovedet og skyndt sig at få Sigurd ind i Spisestuen. Men så — å nej! å nej! — — —

Næppe havde Sigurd set Skabet, før han strax var fløjet i det; forgæves havde Tue strittet imod.

«Hvad har du dér? hvad — har du Hemmeligheder? Kærestebreve? hvad? Kærestebreve? nej bi, min lille Ven, sådan leger vi ikke! Vil du bare lade mig komme til!»

Og nu lå de strøet ud over Gulvet alle de dyrebare Relikvier, hensynsløst kastede mellem hverandre, alle de blufærdige Hemmeligheder fremme i Dagens Lys for Sigurds ubarmhjærtige Øjne. Mer og mer